

РЕШЕНИЕ

№ 5693

гр. София, 11.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 19.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Христо Минев

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **4559** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от Г. Х. М., гражданин на Република С. срещу Заповед № О-4819/2020-10-01 на и.д. Председател на Държавната агенция за българите в чужбина /ДАБЧ/, с която на жалбоподателя е отказано издаване на удостоверение за български произход. Навежда доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като постановена при съществени процесуални нарушения и неспазване на материалния закон. Счита, че са представени необходимите документи, които доказват българския произход на молителя, тъй като има възходящи, които са българи по произход. Моли да бъде отменена оспорената заповед и да бъде задължена ДАБЧ да издаде исканото удостоверение.

В съдебното заседание жалбоподателят лично поддържа жалбата. Не претендира разности, по същество поддържа жалбата на изключително добро ниво на български език.

Ответникът - Председателят на Държавната агенция за българите в чужбина не изпращат процесуален представител. В съпроводителното писмо не изразяват становище по жалбата..

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът приема следното от фактическа страна:

Със заявление, подадено на 04.08.2020г. сръбската гражданка Г. Х. М. е поискала от ДАБЧ издаване на удостоверение за български произход. Приложил е към

заявлението декларация, че има българско национално съзнание и е с български произход, тъй като нейните баба и дядо – родители на майка и Д. А., [дата на раждане] в [населено място], общ.Д., са с български произход.

Видно от копие на официален превод на препис-извлечение от регистъра на родените, издадено в Република С., /л. 16 от делото/ Г. Х. М. е [дата на раждане] в [населено място], Република С. от майка Д. А. и баща Х. А..

Според копие на официален превод на препис-извлечение от регистъра на родените, издадено в Република С. на Д. А., последната е [дата на раждане] , в [населено място], [община], вписана в Регистъра за раждане на стр.5 под текущ №4 за 1949г., който се води за населено място П., регистрационна област Д.. Сключила е брак през 1971г. в [населено място] с Х. А.. В графата „народност“ за родителите на Д. А. са вписани - баща А. С. и майка М. С., с отбелязване „БЪЛГАРИН“ и съответно „БЪЛГАРКА“.

Отново според копие на официален превод на препис-извлечение от регистъра на родените, издадено в Република С. на Д. А., последната е [дата на раждане] , в [населено място], [община], вписана в Регистъра за раждане на стр.5 под текущ №4 за 1949г., който се води за населено място П., регистрационна област Д.. Сключила е брак през 1971г. в [населено място] с Х. А.. В графата „народност“ за родителите на Д. А. са вписани - баща А. М. и майка М. М., с отбелязване „БЪЛГАРИН“ и съответно „БЪЛГАРКА“.

С оспорената Заповед № О-4819/2020-10-01 на и.д. Председател на Държавната агенция за българите в чужбина е отказано по заявлението на Г. Х. М. издаване на удостоверение за български произход. Мотивите са, че въз основа на приложените документи не може да бъде направен безспорен извод за български произход на заявителя, според изискванията на § 2, т. 1 от Закона за българското гражданство. Поради това на основание чл. 14, ал. 3 от Правилника за дейността на ДАБЧ Твърди се че не е доказано, че е налице идентичност на лицата описани в представените копия на двата официални документа с различни фамилни имена, съответно А. С. и М. С. и А. М. и М. М., според двете удостоверения издадени според административния орган от Р.С.М.. Твърди се че липсва декларация издадена от Р.С.М. от която да се установява идентичност на имената. Председателят на ДАБЧ постановява отказ за издаване на удостоверение за български произход. Позовава се и на чл. 2 и чл. 3 от Закона за българите, живеещи извън Република България.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира и правните си изводи: Жалбата е депозирана в 14-дневния срок за обжалване от процесуално активно легитимирано лице, при наличие на правен интерес, поради което същата се явява допустима за разглеждане.

Разгледана по същество, тя е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 15, ал. 2 от Закона за българското гражданство (ЗБГ) в производството по придобиване на българско гражданство по натурализация с молбата за придобиване на българско гражданство се представя и удостоверение за български произход. По силата на същата разпоредба удостоверението за български произход се издава от Държавната агенция за българите в чужбина, респ. нейния председател. С оглед на това и представените по делото доказателства съдът констатира, че обжалваният акт е издаден от компетентен орган в законоустановената форма, поради което същият не страда от пороци, водещи до неговата нищожност. Същият е в достатъчна степен мотивиран, обсъдени са представените по преписката

доказателства, изложени са фактически и правни съображения за издаването на акта, като е направен извода, че от представените документи не може да се направи безспорен извод, че заявителят е българка, живееща извън пределите на Република България. В този смисъл, съдът счита, че административният акт не страда от липса на форма, съгл. чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК.

Съдът намира, обаче че оспорваната заповед е издадена при съществено нарушение на процесуалните правила и материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 2 от Закона за българското гражданство (ЗБГ), българското гражданство се урежда от Конституцията на Република България, от закона и от международните договори, които са в сила при настъпването на фактите или събитията, свързани с гражданството. По своето естество начинът на придобиване на гражданство винаги се свежда до условия (материални предпоставки) и ред (процедура), определени от правото. Законът за българското гражданство под общия титул. "Придобиването на българско гражданство" включва изрично придобиване на българско гражданство по произход (Глава Втора, раздел I), по рождение (Глава Втора, раздел II) и по натурализация (Глава Втора, раздел III). В хипотезата на придобиването на българско гражданство по натурализация законодателят е предвидил няколко алтернативи, една от които е наличието на български произход (чл. 15, ал. 1, т. 1 от ЗБГ). Доколкото българският произход е правнозначим юридически факт, който е от значение за придобиване на българско гражданство, същият се доказва с документ, издаден от български или чужд орган (чл. 3, ал. 1, т. 1 от Закона за българите живеещи извън Република България - ЗБЖИРБ) или по исков ред (чл. 3, ал. 2 от ЗБЖИРБ). Следователно, съгласно чл. 15, ал. 2 ЗБГ в процедурата по придобиване на българско гражданство по натурализация с молбата се представя и удостоверение за български произход, издадено от Държавната агенция за българите в чужбина, като в удостоверението се посочват данните, въз основа на които е установен българският произход.

Понятието "лице от български произход" е дефинирано в т. 1 на § 2 от ДР на ЗБГ, съгласно която това е лице, на което поне единият възходящ е българин. Съдебната практика е установила тълкуване на това определение в смисъл, че този възходящ е български гражданин. Понятието "българин", с оглед конституционната уредба на основните начала в държавата, не може да се тълкува с оглед неговото етническо съдържание, а с оглед правното му съдържание - правната и политическата връзка между едно лице и държавата Република България, т. е. българското гражданство (така се посочва в Решение № 11634 от 04.11.2015 г. по адм. д. № 3888/2015 г., III отд. на ВАС, в същия смисъл е и Определение № 14535 от 03.12.2014 г., постановено по адм. д. № 12221/2014 г. на ВАС).

В настоящият случай жалбоподателят е избрал хипотезата на чл. 3, ал. 1, т. 1 ЗБЖИРБ и е сезирал Държавната агенция за българите в чужбина за издаване на удостоверение за български произход.

Съгласно чл. 3, ал. 1, т. 1 от Закона за българите живеещи извън Република България, българският произход се доказва с документ, издаден от български или чужд орган, каквито документи по преписката са налице. В случая, безпротиворечиво се установява от приложените в преписката писмени доказателства, че жалбоподателят има двама възходящи – баба и дядо по майчина линия, които са регистрирани от сръбските власти в официален документ като българи.

За съдът е ирелевантно поради каква причина са издадени два идентични официални

документа от Р С. в които са вписани данните на родителите на майката на молителката с различни фамилни имена, след като и в двата акта, макар и с различни фамилни имена те са отбелязани като българи.

Предвид изложеното, съдът намира, че оспорената заповед е издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, доколкото при постановяването ѝ административният орган не си е изяснил всички факти и обстоятелства от значение за случая, каквото е изискването на чл.35 от АПК, като е приел, че следва жалбоподателката да се снабди с удостоверение за идентичност на имената на баба си и дядо си от Р.С.М.. Постановеният отказ за издаване на удостоверение за български произход е и в нарушение на материалноправните разпоредби и не е съобразен с целта на закона.

С оглед гореизложеното, съдът намира, че оспорената заповед е незаконосъобразна и следва да се отмени.

Доколкото за произнасянето по заявлението на жалбоподателя не са необходими и други доказателства освен тези, с които административният орган разполага, на основание чл. 174 във вр. с чл. 57, ал. 2 и, ал. 4 АПК, следва да бъде определен 7-дневен срок.

Предвид изхода на спора, на жалбоподателя следва да се присъдят сторените по делото разноски, но такова искане не е направено, поради което и съдът не дължи произнасяне.

Във връзка с изложеното, АССГ, III –то отделение, 74 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № О-4819/2020-10-01 на и.д. Председател на Държавната агенция за българите в чужбина, с която на Г. Х. М., гражданин на Р С., е отказано издаването на удостоверение за български произход.

ИЗПРАЩА преписката на председателя на Държавната агенция за българите в чужбина за произнасяне в 7-дневен срок със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона съобразно изложеното в мотивите по-горе.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: